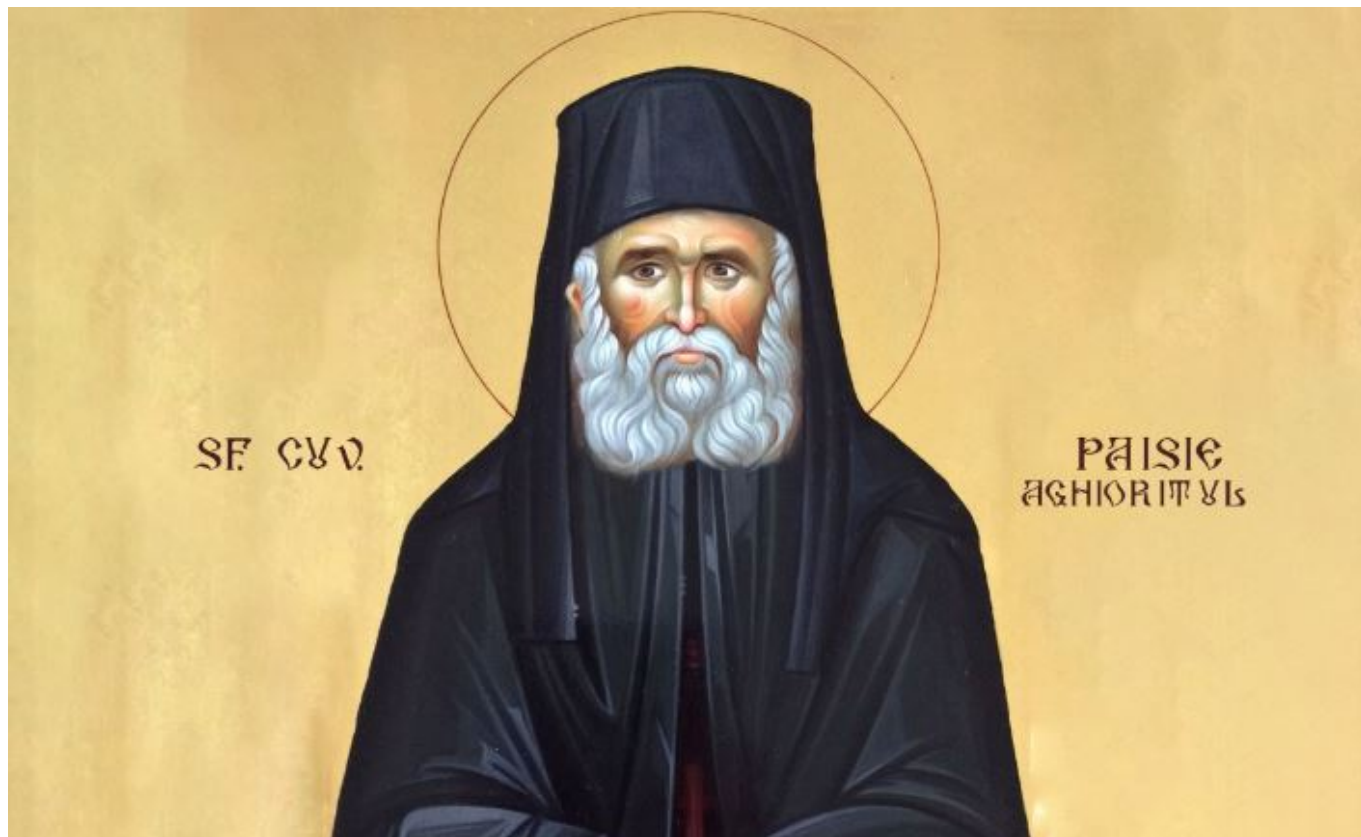

Cuviosul Paisie, un sfânt aghiorit al vremurilor noastre

În urmă cu aproape trei decenii se muta la Domnul Cuviosul Părinte Paisie, un monah aghiorit, care și-a închinat viața urmării lui Hristos. Trecerea lui la viața veșnică s-a petrecut la 12 iulie 1994, lângă Tesalonic, la Mănăstirea Suroti.

Condacul pe care i-l dedică astăzi Biserica sintetizează nevoințele lui duhovnicești: „Viețuind îngerește pe pământ și prin iubire strălucind, Cuvioase Paisie, te-ai arătat mare sprijinitor al monahilor, îndrumător al credincioșilor spre viață sfântă și preadulce desfătare a întregii lumi; pentru aceasta strigăm: Bucură-te, Părinte a toată lumea!”

Imnografia zilei ne vorbește despre virtuțile lui duhovnicești, între care sunt enumerate: taina liniștii, dragostea dumnezeiască, rugător milostiv, binefăcător al întregii lumi, apărător al Ortodoxiei, luptător împotriva rătăcirilor și Părinte a toată lumea.

Stihurile din Sinaxar ne vorbesc de viața îngerească a Cuviosului: „Trăind Paisie singur cu Dumnezeu/Multor întristați le-a ușurat durerile/Că, unit fiind cu

Dumnezeu prin iubire,/A primit darul de a mângâia pe toți,/În ziua a douăsprezecea a văzut Paisie raza cea neînserată”.

Chipul plin de bunătate și lumină isihastă al Cuviosului Paisie Aghioritul este o garanție că și în vremurile noastre se nasc sfinți. În urmă cu un secol, în anul 1924, în Farasa Capadociei s-a născut Sfântul Paisie, primind numele părintelui său duhovnicesc, Cuviosul Arsenie Capadocianul, cel care l-a afundat în numele Persoanelor (Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt) Prea-sfintei Treimi în apa binecuvântată a botezului.

Este nevoit ca alături de familia sa să se mute din Capadocia în Epir (Grecia), în localitatea Konitsa. Încă din copilărie spune că o să devină monah. Lucru care se întâmplă la vârsta de 29 de ani, când merge în Muntele Athos. „Aprins de dorul liniștirii (isihiei) și fiind pururea mișcat de voia lui Dumnezeu, s-a nevoit în mai multe mănăstiri și schituri ale Sfântului Munte, precum și în Sfânta Mănăstire a Maicii Domnului Stomion, din Epir, pe care a și reconstruit-o, dar și la Muntele Sinai, în sihăstria Sfinților Galaction și Epistimia. Iar toată viața lui a fost postire continuă, neasemănată înfrânare, neîncetată priveghere, neîntreruptă rugăciune, cercetare pusă în practică a scrierilor Sfinților Părinți... viețuire cu totul aspră și răbdare cu bărbăție și cu doxologie neîncetată. (...) Trăind ca un fără de trup pe pământ, s-a făcut cetățean al cerului; și având lucrarea temelie a vederii duhovnicești, a urcat la înalte suișuri și s-a făcut părtaș tainelor cerești” (Sinaxar).

El a trăit smerit, nevoindu-se pentru dobândirea isihiei și a bucuriei edenice pe care au trăit-o Sfinții Apostoli pe Muntele Tabor la Schimbarea la Față a Domnului nostru Iisus Hristos. Datorită vieții lui ascetice foarte mulți bărbați au venit în Muntele Athos să primească cuvânt și sfat duhovnicesc de la el. Sinaxarul ne spune că „noaptea, ca o lumânare ce se topește, se ruga cu durere pentru toată lumea, pomenind mai ales o mulțime de nume ale celor vii și ale celor răposați. Iar ziua se ostenea până la istovire pentru a odihni mulțimea celor ce veneau la colibă, bun iconom făcându-se al marilor harisme, cu care îl îmbogățise Milostivul Dumnezeu”.

El a trăit în chip îngeresc în lumea aceasta trecătoare vreme de patru decenii, până la vârsta de 70 de ani, când s-a mutat la viața veșnică alături de cetele îngerești din Împărăția lui Dumnezeu. Până astăzi mormântul său de la Mănăstirea Suroti este unul din locurile importante de pelerinaj din spațiul Ortodoxiei grecești. „Cuviosul Paisie, trăind pe pământ, s-a dăruit cu totul lui Dumnezeu și oamenilor, iar acum, aflându-se în cer, s-a dat ca un dar de la Dumnezeu întregii lumi”, după cum ne spune Sinaxarul.

Și noi astăzi laudăm viața plină de sfințenie a Cuviosului Paisie și mărturisim că el

neîncetat se roagă pentru toată lumea.

ziarullumina.ro